

31986L0560

L 326/40

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

21.11.1986

TRINAJSTA DIREKTIVA SVETA 86/560/EGS**z dne 17. novembra 1986****o usklajevanju zakonodaje držav članic glede prometnih davkov – Postopki vračila davka na dodano vrednost davčnim zavezancem, ki nimajo stalnega prebivališča ali sedeža na ozemlju Skupnosti**

SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ker je treba zagotoviti usklajen razvoj trgovinskih odnosov med Skupnostjo in tretjimi državami na podlagi določb Direktive 79/1072/EGS in pri tem upoštevati različne razmere v tretjih državah;

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti, zlasti členov 99 in 100 Pogodbe,

ker je treba preprečiti nekatere oblike davčnih utaj ali izogibanj,

ob upoštevanju Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic glede prometnih davkov – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna davčna osnova ⁽¹⁾, in zlasti člena 17(4) Direktive,

ob upoštevanju predloga Komisije ⁽²⁾,

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽³⁾,

Člen 1

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ⁽⁴⁾,

V tej direktivi:

ker člen 8 Direktive 79/1072/EGS ⁽⁵⁾ o postopkih vračila davka na dodano vrednost davčnim zavezancem, ki nimajo stalnega prebivališča ali sedeža v državi, določa, da države članice davčnim zavezancem, ki nimajo stalnega prebivališča ali sedeža na ozemlju Skupnosti, lahko zavrnejo vračila ali zanje določijo posebne pogoje;

1. „Davčni zavezanec, ki nima stalnega prebivališča ali sedeža na ozemlju Skupnosti“ pomeni davčnega zavezanca iz člena 4(1) Direktive 77/388/EGS, ki v obdobju iz člena 3(1) te direktive na tistem ozemlju ni posloval niti imel stalnega sedeža, s katerega so opravljene poslovne transakcije, niti če ne posluje ali nima stalnega sedeža, stalnega ali običajnega prebivališča, in ki v istem obdobju ni dobavil blaga ali storitev, za katere se šteje, da so bile dobavljene v državi članici iz člena 2, razen:

a) prevoznih storitev in z njimi povezanih pomožnih storitev, oproščenih na podlagi člena 14(1)(i), člena 15 ali člena 16(1) B, C in D Direktive 77/388/EGS;

b) storitev, opravljenih v primerih, ko mora davek plačati izključno oseba, za katero so opravljene, na podlagi člena 21(1)(b) Direktive 77/388/EGS;

⁽¹⁾ UL L 145, 13.6.1977, str. 1.

⁽²⁾ UL C 223, 27.8.1982, str. 5, in UL C 196, 23.7.1983, str. 6.

⁽³⁾ UL C 161, 20.6.1983, str. 111.

⁽⁴⁾ UL C 176, 4.7.1983, str. 22.

⁽⁵⁾ UL L 331, 27.12.1979, str. 11.

2. „Ozemlje Skupnosti“ pomeni ozemlja držav članic, na katerih se uporablja Direktiva 77/388/EGS.

Člen 2

1. Brez poseganja v člena 3 in 4 vsaka država članica vrne vsakemu davčnemu zavezancu, ki nima stalnega prebivališča ali sedeža na ozemlju Skupnosti, pod spodaj določenimi pogoji vsak davek na dodano vrednost, ki mu je bil obračunan za opravljene storitve ali dobavljene premičnine na ozemlju države s strani drugih davčnih zavezancev ali mu je bil obračunan ob uvozu blaga v državo, kolikor je tako blago ali storitve uporabljeno za namene transakcij iz člena 17(3)(a) in (b) Direktive 77/388/EGS ali za opravljanje storitev iz točke 1(b) člena 1 te direktive.

2. Države članice lahko opravijo vračila iz odstavka 1 pod pogojem, da tretje države odobravajo podobne ugodnosti glede prometnih davkov.

3. Države članice lahko zahtevajo imenovanje davčnega zastopnika.

Člen 3

1. Vračila iz člena 2(1) se odobrijo na zahtevo davčnega zavezanca. Države članice določijo postopke za predložitev zahtevkov, tudi časovne omejitve za predložitev zahtevkov, obdobje, na katerega se zahtevki nanašajo, organ, ki je pristojen za sprejemanje zahtevkov, in najnižje zneske, za katere so lahko zahtevki predloženi. Določijo tudi postopke vračil, vključno z roki za njihovo izvršitev. Vlagatelju naložijo takšne obveznosti, ki so nujne za določitev, ali je zahtevek upravičen in za preprečitev goljufij, zlasti obveznost predložitve dokazila, da opravlja gospodarsko dejavnost v skladu s členom 4(1) Direktive 77/388/EGS. Vlagatelj mora s pisno izjavo potrditi, da v predpisanem obdobju ni opravil nobene transakcije, ki ne izpolnjuje pogojev iz točke 1 člena 1 te direktive.

2. Vračil ni mogoče odobriti pod ugodnejšimi pogoji od tistih, kakršni se uporabljajo za davčne zavezance Skupnosti.

Člen 4

1. Za namene te direktive se upravičenost do vračil določi v skladu s členom 17 Direktive 77/388/EGS, kakor se uporablja v državi članici, kjer se vračilo izvrši.

2. Države članice pa lahko določijo izključitev nekaterih izdatkov ali za vračila določijo dodatne pogoje.

3. Ta direktiva se ne uporablja za dobave blaga, ki so ali so lahko oproščene po točki 2 člena 15 Direktive 77/388/EGS.

Člen 5

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do 1. januarja 1988. Ta direktiva se uporablja le za zahtevke za vračilo davka na dodano vrednost, obračunanega na računih ob nakupih blaga ali storitev ali ob uvozu, opravljenem na ta dan ali po njem.

2. Države članice obvestijo Komisijo o glavnih določbah nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva, in Komisijo obvestijo o tem, kako uporabljajo možnost iz člena 2(2). Komisija o tem obvesti druge države članice.

Člen 6

Tri leta po dnevu iz člena 5 Komisija po posvetovanju z državami članicami Svetu in Evropskemu parlamentu predloži poročilo o uporabi te direktive, zlasti glede uporabe člena 2(2).

Člen 7

Od dne izvajanja te direktive in v vsakem primeru do dneva navedenega v členu 5, v vsaki državi članici prenehata veljati zadnji stavek člena 17(4) Direktive 77/388/EGS in člen 8 Direktive 79/1072/EGS.

Člen 8

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 17. novembra 1986

Za Svet

Predsednik

N. LAWSON